

Titel: Kapitel XXVI.

Citation: "Kapitel XXVI.", i *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r04-shoot-chptrd1e11015/facsimile.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Tiltaltes Opmærksomhed. Om den Erklæring, som Tiltalte i ommeldte Henseende maatte afgive under Forhøielsen, optages fornøden Bemærkning i Forhøielsesprotokollen.

§ 305.

Hvor det ikke efter Omstændighederne findes rettest at afvente, om Tiltalte vil begære Behandling ved Landsret, og hvor heller ikke Omfanget af den Forberedelse, som Sagen udtræder, gør det uhenftigtsmæssigt, berammer Dommeren, forsaavidt han ikke finder, at Sagen straks maa afvises (§ 228), ufortøvet Tid og Sted til Sagens Foretagelse; i andre Tilfælde foregaar Berømmelsen, saa snart se kan. Hvor Sagen straks er bleven berømmet, kan Stævning forkyndes samtidig med Anklageskriftet.

Den Frist, inden hvilken Meddelelse skal se fra Tiltaltes Side om Beviser m. v., fastsættes af Dommeren.

§ 306.

Er Tiltalte uden Forparer, skal Dommeren, foruden selv at undersøge, hvorvidt andre eller flere Oplysninger bør søges tilvejebragte, end Overanklageren har opgivet, give Tiltalte Lejlighed til for ham at fremkomme med sine mulige Begæringer vedrørende Sagens Forberedelse eller Fremme.

§ 307.

Afhørelsen af Vidner og Syns- eller Skønsmand kan altid overtages af Dommeren, naar han finder Grund hertil.

Kapitel XXVI.

Tiltale og Domsforhandling for Underret i Sager, som påtales af Politimesteren.

§ 308.

Tiltale rejses i Politisager i Almindelighed ved et af Politimesteren udfærdiget Anklageskrift, hvori Sigtedes Navn og hvad

der ellers udtræves til hans nøjagtige Betegnelse anføres, og den formentlige Forfeelse betegnes med saadan Angivelse af Tid, Sted og andre nærmere Omstændigheder, som maatte udtræves til Forholdets tilstrækkelige og tydelige Betegnelse, og med Anførelse af de Bestemmelser i Lov, Anordning eller Vedtægt, som antages at være overtraadte, og i Henhold til hvilke Straf antages ifalden.

Kaar Sigtede er tilstede i Retten, og Politimesteren eller Nogen paa hans Begæder giver Bøde, kan Tiltale med Dommerens Tilladelse rejses mundtligt til Retssagen, og Sagen derefter straks foretages til Domsforhandling.

§ 309.

Antager Politimesteren, at Forfejelsen ikke egner sig til højere Straf end en Bøde af ikke over 40 Kroner, kan han i Stedet for straks i Overensstemmelse med § 310 at indlevere Anklagekriftet til Berømmelse af Sagens Foretagelse i Retten, lade det forkynde for Sigtede med en af ham givne Paategning om, at Sigtede, saafremt han vedgaar at have gjort sig skyldig i den Forfeelse, hvorfor han sigtes, og ønsker saadan Afgørelse, kan erklære sig rede til, uden retslig Forfølgning, indenfor en nærmere angiven Frist, der efter Omstændighederne af Politimesteren efter Begæring kan forlanges, at erlægge den af Politimesteren for dette Tilfælde angivne Bøde. Saadan Erklæring afgives enten ved Anklagekriftets Forkyndelse til den, som iværksætter denne, i hvilket Fald berommes Bemærkning paa Anklagekriftet, eller inden 8 Dage ved Meddelelse paa Politifontoret. Paa dette føres en særegen Protokol, hvori de i Medfør af det ovenangførte udfærdigede Anklagekrifter og de i Anledning af dem afgivne Erklæringer indføres.

Erlægges den vedtagne Bøde i rette Tid, eller affones den, bortfalder videre Forfølgning, og saadan Afgørelse har da i

Tilfælde af Forførelsens Gentagelse lige Virkning med en Dom.

Naar Sigtedes Erklæring ud paa, at han ikke vil afgøre Sagen paa den anførte Maade, eller hvis han overhovedet ikke afgiver nogen Erklæring, bliver Anklagestrifet med paategnet Bemærkning herom at indgibe til Dommeren ligesom Anklagestrifterne i Sager, hvori Politimesteren ikke finder Grund til Anvendelse af denne Paragraf.

§ 310.

Naar Anklagestrifet er indleveret, bestemmer Dommeren, forsaavidt han ikke finder, at Sagen straks maa afvises (§ 228), snarest muligt Tid og Sted for Sagens Foretagelse og lader Tiltalte tilfuge med mindst Aftens Barjel: Fortyndelse af selve Anklagestrifet er ufornoden. Tilfugelsen affattes i Overensstemmelse med Bestemmelserne i § 151, 2det Stykke og skal jærlig indeholde Bemærkning om, at Udeblivelse uden oplyst lovligt Forsald kan bevirke, at Tiltalte anses at vedgaa Forførelsen, eller efter Omstændighederne, at han vil blive anholdt.

Hvorvidt Vidner ogsaa straks skulle tilfuges eller andre Foranstaltninger til Bevisførelse træffes, beror paa Dommerens Bestemmelse. Meddelelse af Bevisfortegnelse finder ikke Sted. Under Tiltaltes Møde i Retten gives der ham fornøden Vejledning til at opgive de Beviser, han paa sin Side maatte ønske førte.

§ 311.

Det er ikke til Hinder for Sagens Fremme, at ingen giver Møde paa Politimesterens Begjæring; Dommeren afhører i dette Tilfælde dennes Vidner.

§ 312.

Udebliver Tiltalte uden oplyst lovligt Forsald, eller nægter han at afgive Forklæring, kan Retten, naar der ikke under Sagen er Spørgsmaal om højere Straf end Bøder, og Omstændighederne ikke findes at tale herimod, anse ham som vedgaaende For-

feelsen og paakende Sagen uden videre Revisjorelse.

Naar der i en Sag, hvorunder der ikke er Spørgsmaal om højere Straf end Bøde, i Tiltaltes Sted møder en Person, der er forjænet med skriftlig Fuldmagt fra Tiltalte og er beredt paa at meddele de fornødne Oplysninger, kan Retten modtage den saaledes Rødtes Forklaringer og Erklæring og lægge dem til Grund, som om de vare afgivne af Tiltalte selv.

Skal der i et Tilfælde, hvor hverken Tiltalte eller en Forvarer er mødt, afhøres Vidner, som ere indkaldte efter hans Begæring, foretages Afhørelsen af Dommeren.

§ 313.

Angaar Sagen en Lovovertrædelse, for hvilken der i Loven er hjemlet Straf af Bøde eller Konfiskation, kan Dommeren, naar han ikke finder Grund til at betvivle Tiltaltes Skyld, give Tiltalte Afgang til at se Sagen afgjort ved, at han vedtager at erlægge en nærmere bestemt Bøde eller at underkaste sig Konfiskation; Lovens Kjøstjæftelse af Bødens Størrelse er herved ikke bindende. Vedtager Tiltalte den tilbudte Afgørelse, tilføres det fornødne herom Retssagen. Saadan Afgørelse har i Henseende til Fuldbyrkelse og Gensagelsesvirkning samme Virkning som en Dom.

Er Politimesteren eller nogen paa hans Begne mødt, skal der, inden der gives Tiltalte Afgang til at vedtage Straf, gives den saaledes Mødte Lejlighed til at udtale sig om Straffens Størrelse.

§ 314.

Findes et Barn under 15 Aar styldigt, men Forældrene eller de, som træde Barnet i deres Sted, erklære sig villige til at tildele Barnet en legemlig Kæddelse i Hjemmet, kan Dommeren, naar han finder, at Omstændighederne tale derfor, afgøre Sagen i Henhold hertil uden at affige Dom. Dommeren kan betinge Sagens Afgørelse paa denne Maade af, at Kæddelsen tildeles under Tilfyn af en ved Politiet ansat.

Er Politimesteren eller nogen paa hans Vegne nærværende, maa der forinden være givet ham Lejlighed til at udtale sig om Sagens Afgørelse paa denne Maade.

Om den frebjudne Afgørelse tilføres det fornødne Retssbogen.

§ 315.

Naar Dommeren finder, at Tiltalte er skyldig, men at Sagen efter Brodens Beskaffenhed, især navnlig i Tilfælde af første Gang begaaet ringe Forbryelse, egnere sig til Afgørelse ved en Advarsel, er han berettiget til i Stedet for at afsige Dom at tildele Tiltalte en saadan Advarsel.

Om den trafte Afgørelse tilføres det fornødne Retssbogen.

§ 316.

Bøder paa 20 Kr. og derunder, som idømmes eller vedtages i de Sager, der omhandles i dette Kapitel, tilfalde udenfor Kjøbenhavn Retstretens Politikasse, og i Kjøbenhavn Hattigkassen for Stadsrettens Afdelinger for Straffesager.

Forjaaviddt ikke andet foran er bestemt eller følger af Forholdets Natur, skulle de Regler, der ifølge foregaaende Kapitel, særlig §§ 306 og 307, gælde for andre Underretssager, ogsaa komme til Anvendelse i de Sager, som omhandles i nærværende Kapitel.

Sjette Afsnit.

Retsmidler mod truene Afgørelser.

Kapitel XXVII.

Paaanke af Domme, affagte af Landsretterne i første Instans.

§ 317.

Domme, affagte i første Instans af en Landsret med eller uden Rævninger, kunne overensstemmende med nedenstaaende Regler af Parterne paaantes til Højejeret. I Forbindelse med Dommen kan Anken omfatte den forudgaaende Behandling og de under denne faldne Afgørelser.

Lige med Domme staa i Henseende til Anke saadanne Beslutninger, som omhandles i § 294.

§ 318.

Overanklageren kan anke saavel til Fordel som til Skade for Tiltalte. Anke til Fordel for Tiltalte kan endvidere iværksettes af ham selv og, dersom han ikke er personlig myndig, af hans Børge. Er Tiltalte død, og er han ved Dommen funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, kan hans Ugtefælle saavel som enhver af hans Slegtninge i op- og nedstigende Linje og hans Søstende anke i hans Sted. Og saa Overanklageren kan i dette Tilfælde paaanke en saeldende Dom.

Tiltaltes Forsvarer ved Landsretten er pligtig til paa Forlangende at bistaa ham med Raad om, hvorvidt han bør paaanke